

[Drejer]

ne igennem, at man arbejdede med tingene, og at et detailforslag som dette her krævede en undersøgelse og burde ses i sammenhæng med mange andre ting. Det var på denne baggrund, jeg sagde, at jeg afviser forslaget på det foreliggende grundlag og tager ministerens redegørelse til efterretning.

Dohrmann (FP):

Flere ordførere satte ligesom et spørgsmålstegn ved selve behovet for det, CD nu her foreslår, og jeg sad derfor med interesse og lyttede til, hvad hr. Melchior sagde, og håbede, at han i hvert fald var kommet med nogle påstande om, at der virkelig var et behov for, at justitsministeren nu skulle gå ind i nogle undersøgelser på dette felt. Men hvad gjorde hr. Melchior? Jo, hr. Melchior svarede med at spørge justitsministeren, om hun ikke kendte den svenske betænkning, og så nævnte han i øvrigt landmålere og sagførere, som om det skulle være begrundelse nok for at komme med et sådant forslag.

Så ville jeg gerne spørge hr. Melchior endnu en gang, hvor omfattende forslagsstillerne ønsker dette – jeg går ud fra, det er et lovforslag fra ministerens side, man ønsker – om det skal være sådan, at snedkere og tømrere også skal registreres og have tilladelse til at sætte låse i døre og o. lign. Jeg synes stadig væk, dette her måske kunne bruges for dem, der bor inde på stenbroen her i København og har 50 m hen til den nærmeste låsesmed. Men hvis man bor ude i landdistrikterne, hvad så, hr. Melchior? Hvis man glemmer sin nøgle – der findes virkelig mange folk, som godt kan ordne en dør, selv om de ikke har autorisation – skal man så til at køre 50 km væk, eller hvad forestiller forslagsstillerne sig?

I øvrigt vil jeg sige, at hr. Melchior ikke skal være alt for benøvet over, at nogle partier har tilsluttet sig dette forslag. Bureaucrati og restriktioner, det må hr. Melchior have erfaring for, er noget, der altid vinder gehør her i folketinget, men det har vi altså nok af.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Hr. Melchior spurgte, om vi ikke i justitsministeriet havde fået henvendelsen fra det kriminalpræventive råd. Jo, det har vi, og vi overvejer også denne henvendelse i en bredere sammenhæng, men når man nu, som det

fremgår af debatten her i dag, ligesom mærker, hvor mange uafklarede spørgsmål der alligevel er i denne forbindelse, har jeg en fornemmelse af, at det var en mere rimelig løsning, om man i et samråd i folketingets retsudvalg, hvor vi har lidt mere tid til det, kom nærmere ind på problemerne og fik stillet op, hvad det er, der i givet fald ville kræves for at gå ind på en sådan tanke, og at vi derefter kunne vurdere og diskutere, om vi skal gå den vej. Jeg tvivler på, at vi ved en debat her helt kan afdække, hvilke problemer der er. Dér vil jeg gerne have lov at henvise til de ting, jeg sagde både med hensyn til den faglige uddannelse, til vandelskravene og til spørgsmålet om, hvordan og om vi kan sikre os, at vi ved at stille disse krav, får en mindre kriminalitet. Også det kriminalpræventive må med ind i denne forbindelse.

Jeg vil derfor sige, at hvis man skal videre med dette forslag, hvis intention på det kriminalpræventive område jeg kun kan have sympati for – jeg nævnedes kun betæneligheder på det erhvervspolitiske område – tror jeg, der er brug for, at det konkretiseres noget mere, inden vi går videre i et alt for detaljeret arbejde med henblik på udarbejdelse af forslag el. lign.

Melchior (CD):

Jeg har endnu en gang anledning til at sige tak til justitsministeren; jeg vil gøre opmærksom på, at forslaget er så blødt formuleret som overhovedet muligt. Jeg ved godt, der står »snarest«, men der står jo ikke nogen dato, og vi mener bestemt ikke, at vi skal have ambulancetjenesten i gang her. På den anden side spurgte jeg ikke, om ministeren havde modtaget henvendelsen – det er jeg klar over at man har – men jeg spurgte, om der var svaret. Det forstod jeg nu der altså ikke var endnu, netop fordi man er i gang med mange overvejelser, og det er altså de overvejelser, som vi nu i udvalgsarbejdet sikkert vil få noget kendskab til. Som sagt er jeg både glad og tilfreds med dette.

Jeg vil også sige tak til den socialdemokratiske ordfører. Han sagde, han ville gentage, hvad han havde sagt, og føje noget til. Han gentog nu ikke, hvad han havde sagt – mit citat var rigtigt, for jeg skrev det ned, mens ordføreren talte – men jeg er glad og taknemlig, fordi ordføreren med det samme her